

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. august 2016
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Michael Schaumburg-Müller
Sagsnr.: 2016-0030-4701
Dok.: 2029948

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 783 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. juli 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 783 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren anmodes om at udskille det ikke-fortrolige i svaret på REU alm. del – spørgsmål 682 og besvare spørgsmålet offentligt.”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 682 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, indhentede Justitsministeriet en udtalelse fra Rigspolitiet til brug for besvarelsen. I det følgende gengives udtalelsen med udeldelse af fortrolige oplysninger:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at Interpol er en international organisation, der er baseret på frivilligt politisamarbejde i form af informationsudveksling. Det indebærer bl.a., at der ikke kan anvendes tvangsmidler i forhold til medlemslande, som ikke følger Interpols regler eller implementerer organisationens værktøjer. Der kan dog ske udelukkelse fra samarbejdet.

Interpol består af en række systemer, hvoraf personefterlysningssystemet udgør et af de vigtigste. Det er Rigspolitiets erfaring, at personefterlysningssystemet generelt er et velfungerende system.

Der er imidlertid en række tekniske og praktiske forhold, som kan have betydning for, om en person, som er efterlyst gennem Interpols personefterlysningssystem, bliver identificeret ved en grænsekontrol.

Rigspolitiet skal i den forbindelse navnlig pege på, at ikke alle grænseposter i alle medlemslande er forsynet med adgang til personefterlysningssystemet. Baggrunden herfor er, at Interpol tildeler de enkelte medlemslandes Interpol-kontor (for Danmarks vedkommende Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter) adgang til systemet, hvorimod det er overladt til de enkelte medlemslande at forsyne egne grænseposter såsom lufthavne mv. med adgang til systemet. Rigspolitiet skal desuden pege på vigtigheden af, at det land, som efterlyser personen, har foretaget en korrekt registrering af personen i systemet. [...]

Endelig skal Rigspolitiet bemærke, at identifikation af en efterlyst person ved en grænsekontrol forudsætter, at kontrollen faktisk foretager søgning i personefterlysningssystemet. Rigspolitiet skal i den forbindelse bemærke, at det er Rigspolitiets erfaring, at nogle lande afpasser deres søgninger ud fra, hvilke lande de rejsende kommer fra, således at der søges mere in-

tenst ved lande, der erfaringsmæssigt udgør en højere risiko. Det er Rigspolitiets indtryk, at Danmark ikke anses som et sådant højriskoland.”